

En herretur burde være en menneskeret

Det er et skønt afbræk i hverdagen: En herretur til en eksotisk destination cirka en gang om året. I dette tilfælde topopgøret i Hamborg mellem St. Pauli - HSV i den tyske 2. Bundesliga, og besøg hos den danske sømandspræst Sune Haubek

TEKST OG FOTO: HENRIK KØHLER
redaktion@midtjyllandsavis.dk

Det handler om at finde på en undskyldning til at tage af sted sammen med en flok gamle venner og samtidig få dagligdagen lidt på afstand.

De to rivaler tyske fodboldklubber fra Hamborg, St. Pauli og HSV, mødes kun en gang om året på St. Paulis hjemmebane Millerntor.

I år var fredag den 1. december kl. 18:30. Overnatning er bestilt omkring fem måneder i forinden på »Buch ein Bett-hostel«, der ligger blot et langt udspark fra stadion. Værelser til fem personer er der ikke mange af, og slet ikke når den står på lokalopgør.

Vi har kontaktet Paulis billetsalg på selve dagen, hvor det åbnede og har vedhæftet en af undertegnede artikler, men der bliver ikke givet ved dørene. Svaret lyder, at alle billetter er solgt til klubbens abonnenter og tillige er VIP-pladserne væk.

Vi er to Laven-folk, to fra Alken og en enkelt fra Århus. Allerede kl. 12:30 kører vi op på motorvejen lidt syd for Skanderborg.

Vel fremme går der (lidt for lang) tid med at holde i kø midt i storbyen og rundere nogle p-kældre, vi har fået anbefalet, så vi ender op med at sætte bilen i et stort halvtomt p-hus, der er herredyrt. Aber was. Vi er jo fem til at dele skaden.

18:40 - i tæt snevejr - er vi fremme ved Millerntor. Under stadion ligger klubbens helt egen bar »Clubheim«. Lokalet er på størrelse med to store dagligstuer med en 5-6 meter lang bar i den ene side og tre storskærme. Ikke overraskende er her stuvende fuldt, og stemningen er på kogepunktet.

St. Pauli ligger nr. 1. HSV nr. 2. Et vaskeægte topopgør. De fleste fans står inde i klubhuset, og 30-40 stykker, her i blandt undertegnede, er ude i snevejret. Ved døren ankommer en ung mand i gul regnfrakke med »Ordner« trykt på ryggen. Han er der for, at der ikke skal gå

flere ind, - heller ikke dem, der lige skal ud og ryge. Han gentager 2 x i minuttet: »Altså, hvis du går ud, så kommer du ikke ind igen!«.

Klask! 1 - 0 til St. Pauli i det 15. minut. Vild jubel såvel inde i baren som blandt dem, der står udenfor klædt på i tykke frakker og opfindsomme hovedbeklædninger. Er det mon alle originalerne og fattigrøvene, der møder op og ser bold her? Vi føler os i al fald blandt ligesindede. Man bliver hele tiden mødt af venlige blikke.

Kort efter bliver det 2 - 0. Da HSV-keeperen vil sparke bolden helt ud af kommunen, snitter han den, så kuglen skruer baglæns og ind i hans eget mål. Helt uvirkeligt. Det må blive årets selvmål. Vi er vidner til noget historisk. To HSV-mål midt i 2. halvleg med blot to minutters interval i minut 58 og 60 kommer pludseligt ud af ingenting. Herfra falder risikovilligheden og underholdningsværdien en smule. Et par gange må folk med sneskrabere på banen, så spillerne og vi kan se de hvide linier for sne.

Hen mod slutminutterne lyder der bønfoldende »St. Paaauuuuuliiii« råb i vores omgangskreds, men årets opgør i Hamborg ender 2 - 2. Herlig oplevelse. Hvem siger, at man behøver billetter for at gå til fodboldkamp? Ikke os i hvertfald.

Fem mand på 12 kvm

Vi besøger også »Santa Pauli« julemarkedet, der ud over glühwein og currywurst tilbyder overdimensionerede vokslys udformet som tisse-mænd, frækt undertøj, sex-legetøj og den slags. Der foregår ikke noget på de to scener i de 20 minutter, vi maser rundt der mellem tusinder af andre besøgende, så vi skynder os ud.

Tilbage på vores 12 kvm store hostel-værelse, får vi lejlighed til at tage faciliteterne nærmere i øjesyn. Der er en dobbelt køjeseng og en triple, - af blåmalet metal. Sengetøjet skal vi selv lægge på.

»Santa Pauli« julemarkedet på Reeperbahn skiller sig ud fra de øvrige Hamborg-julemarkeder med salg af erotiske effekter. Der er også to scener hvor fortrinsvis amatørmusikere optræder. Stedet er fyldt til bristepunktet, så selv om stemningen er upåklagelig, maser vi os ud i friheden igen efter et kvarters tid.

Hovedpuderne er usædvanligt fluffy. Vi formoder, de er kogt sammen med det øvrige sengetøj mindst 117 gange.

Triple-køjesengen er faretruende høj. Det kræver også en vis adræthed at klemme sig ind i den mellemste køje, hvor man ikke har gulvet at lave afsæt på. Det er dog heldigvis ikke fine fornemmelser der karakteriserer vores selskab, så folk kryber på plads efter at have besøgt badeværelset efter tur. Følgende morgen er der lidt brok om snorkeri, og det påstås at komme fra undertegnede hjørne af værelset. Jeg kan ikke tro det, - har i hvertfald ikke selv registreret noget mistænkeligt.

Sømandspræsten fra Linå

Dagen efter føler vi os draget mod havnen og er snart ved Landungsbrücke, hvor turbådene lægger til. En midaldrende kvinde i et udendørs kontor, med miniature-bølger påmalet neglene, vil sælge os en rundfærd til 30 euro/pers. Det synes vi, er for dyrt. Da vi gør ansats til at gå, falder prisen hurtigt til 22.- euro. Vi byder 20. Den er de med på. Tænk, jeg troede ikke, tyskere var med på den galej med at tinge om prisen på et fint kontor.

Før vi stiger om bord på kæmpefær-

gen, styrker vi immunforsvaret med en gang Underberg på kajen. Vi har en fremragende timelang udflugt med en masse kvinder af tyrkisk herkomst.

Sømandspræst Sune Haubek har været ansat i den danske sømandskirke i Hamborg siden 1. november 2020, - altså i tre år. Før den tid var han præst i vores lokale kirke i Linå, 8600 Silkeborg i samfulde godt 20 år (incl. nogle få måneders udstationeringer i udlandet).

Kirken ligger i et charmerende og relativt grønt område tæt på Portugiesenviertel og som nabo til den norske- og finske sømandskirke. Den sidste har i øvrigt en café, en sauna samt et betragteligt supermarked med blandt andet finsk sennep og julestrik i kælderen.

Vi har aftalt at mødes med Sune over en juleøl klokken 15. Der er lige en barnedåb, som han skal have fra hånden først. I entreen ligger de sidste rester af julemarkedet fra forgangne weekend. To gange tre dage i november holder kirken julemarked med hjælp fra 90 frivillige. Et stort dansk slagteri har doneret 1000 pølser af de rigtig røde. De bliver forvandlet til hotdogs og går sammen med en snebajer til knapt 50.- kr.

Familien vil blive

Sune fortæller, at tyskerne ikke laver årstidsbestemte øl som jule- og påskebryg, og at en hotdog med rød pølse minder dem om sommerferie ved Vesterhavet. Den såkaldte julesne øl fra Tuborg er ved at blive det helt store hit i Tyskland. Der sælges tillige dansk julepynt, julelys, Stelton, Bülow-lakrids, kirkens småkager og egen gin, for blot at nævne et par ting. Udenfor i et telt er der hotdogs, gløgg og æbleskiver. Arrangementet modtager hjælp fra 46

lokale firmaer, heraf mange danske virksomheder, der støtter med donationer til tombolaen og til madsalget. Succesen i den første julemarkeds-weekend var så stor, at man efterfølgende måtte til Danmark i to omgange for hente nye forsyninger.

Sammenlagt var der 20.000 besøgende i løbet af de to weekender. Overskuddet fra markedet er et betragteligt tilskud til kirkens samlede drift.

Inden vi drager ud i den sene lørdag eftermiddagsskule får vi også lige tid til at klare den hjemlige- samt verdenssituationen, og til at afprøve kirkens glimrende orgel. Til maj næste år skal Sunes stilling genforhandles for en ny periode. Familien er helt klar til at blive her yderligere fire år.

Personlig visit på danske skibe

En ting falder mig for: Man skal være idérig, kreativ, pedel-minded og noget af en blæksprutte for at fylde præstekjortelen ud på det her sted. Så fik jeg i øvrigt ikke nævnt, at præsten rent faktisk aflægger personligt visit på adskillige danske skibe, der anløber havnen hver uge. Det er unikt for den danske sømandskirke.

Næste punkt på dagsordenen er en georgisk restaurant 3,8 km. herfra. Vi tager turen til fods og kommer tilfældigvis forbi et par julemarkeder undervejs. Det er faktisk meget hyggeligt, men man skal have penge med for at købe de mange specialiteter. Der er mange dyre luksusvarer i de små boder. Vi bliver placeret ved siden af et bord af 10 – 11 højtråbende østeuropæiske arbejdere, der holder julefrokost og hælder cha cha (georgisk brændevin) indenbords, som var det vand. Vi tager det som en

oplevelse. Der er ikke andet at gøre.

Før vi forlader byen søndag middag, har vi hver betalt tre euro for at besøge det berømte koncerthus Elbphilharmonie.

Bygningen skulle være færdig i 2010, men blev det først i 2017. Til gengæld steg prisen fra projekterede 272 mio. til 866 mio. euro. Oplevelsen er ikke besværet værd, og sigtbarheden er tæt på nul på grund af tåge. Den del af interiøret, man får adgang til, er temmelig uinteressant. Bygningen er afgjort smukkest på afstand. Og regningen i p-huset? Det lød på knapt 700.- kr. for cirka halvandet døgn.

Måske gentager jeg mig selv, men det kan altså ikke anbefales nok med sådan et afbræk fra hverdagen.

Sune Haubek. Gennem 20 år sognepræst i Linå, 8600 Silkeborg. Nu sømandspræst, julemarkedsarrangør med mere i Hamborg, hvor man antager, der bor hele 3500 personer med tilknytning til Danmark inden for selve bygrænsen.

»Snebolds-derby« lyder overskriften i Hamburger Abendblatt dagen derpå, - efter at St. Pauli og HSV har spillet 2 - 2. I løbet af kampen blev den sort/hvide bold udskiftet med en mere selvlysende orange af slagsen, og stregerne måtte skrabes rene for sne.

På den én time lange havnerundfart får man et godt indtryk af, hvor gigantisk stor Hamborgs havn er. En ung fyr er guide i skibets salon og slynger om sig med astronomiske tal - på tysk. Vi nøjes, stort set, med at gå efter de visuelle indtryk.

Det er ikke så ofte, man får lejlighed til at overnatte i en triple-køjeseng, - og så endda hele to dage i træk. Med fem personer på det lille værelse, er det umuligt samtidig at bevæge sig rundt på gulvets fire-fem kvm med mindre et par stykker tager plads i køjesengene.